

*Amplasat ca neînregistrat
Recursul de Grăție din
Secția m.100/28.09.05*

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BOTOȘANI
SECȚI COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Ședința publică din 12 mai 2006
Președinte - Mihaela Răcnea
Grefier - Ana-Maria Fetcu

SENTINȚA NR.277

La ordine pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ având ca obiect contestație decizie de impunere, formulată de reclamanta SC "SRL Botoșani", în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 8 mai 2006, când, din lipsă de timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi, susținerile părților consemnându-se în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței, la data de 12 octombrie 2005, reclamanta SC "SRI Botoșani" a contestat Decizia nr. 32/14 martie 2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Botoșani, solicitând anularea acesteia, precum și a Dispoziției de impunere nr. Activității de Control Fiscal Botoșani și a Raportului de inspecție fiscală nr.

Totodată, reclamanta a solicitat anularea măsurilor de vărsare la bugetul de stat a următoarelor sume:

a.- suma de lei reprezentând TVA și care se compune din:

a.1.)- lei reprezentând „...TVA dedusă pe documente fiscale pe care sunt trecute piese auto...”;

a.2.)- lei reprezentând „...TVA dedusă de pe documente care nu îndeplinesc condiția de document justificativ...” și

a.3.)- lei reprezentând TVA neînregistrat urmare a vânzării unui mijloc fix sub prețul de achiziție.

b.- suma de lei reprezentând impozit pe profit și care se comune din:

- b.1.)- lei reprezentând cheltuieli de întreținere și reparații la imobile;
- b.2.)- lei reprezentând cheltuieli cu piese auto pentru care nu s-a făcut dovada montării pe mașină;
- b.3.)- lei reprezentând cheltuieli fără „... un rezultat financiar pozitiv ulterior „ ;
- b.3.)- lei reprezentând , în opinia organului de control, contravaloarea unor materiale „ ... scoase din gestiune fără a realiza venit „ și
- b.4.)- a neînregistrării ca venituri impozabile a veniturilor de lei , precum și a accesoriilor (majorări de întârziere , penalități) aferente impozitelor și taxelor indicate în precedent.

Reclamanta a cerut efectuarea unei expertize contabile pentru susținerea cererii sale.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani a depus întâmpinare la dosar prin care a solicitat respingerea acțiunii .

Având în vedere cererea de probe formulată de reclamantă , instanța a dispus administrarea expertizei conform obiectivelor propuse de aceasta , prin încheierea din 5 decembrie 2005 (f. 33 dosar).

Împotriva raportului de expertiză efectuat reclamanta a depus obiecțiuni (f. 183 dosar) , care au fost admise și trimise expertului.

Analizând actele și lucrările dosarului , instanța reține următoarele :

Problema nedeductibilității sumelor contestate prin acțiune de către reclamantă , privește :

1.- suma de lei reprezentând TVA , după cum urmează:

- taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor de prestări servicii care nu sunt emise pe numele societății , ci sunt emise pe numele unor persoane fizice ;

- pentru TVA aferentă facturilor de întreținere și reparații mijloace de transport pentru care petenta nu a făcut dovada că sunt reflectate în cheltuielile de producție și circulație ale societății;

- TVA aferentă facturilor prezentate în copie deoarece aceasta nu poate fi dedusă , documentul legal pentru deducere TVA fiind „ exemplarul ordiginal al facturii fiscale „ sau alte documente specifice aprobate prin HG nr. 831/1997 ;

- TVA aferentă facturilor care nu îndeplinesc condiția de document justificativ în conformitate cu prevederile Legii nr. 82/1991 ;

2.- suma de lei reprezentând impozit pe profit se referă la :

- cheltuieli rezultând din facturile de prestări servicii care nu sunt emise pe numele societății , ci sunt emise pe numele unor persoane fizice și care nu sunt deductibile fiscal în conformitate cu prevederile art.4 din HG nr. 401 și a pct. 9.11 din HG nr. 598/2002 , neîndeplinind condiția de document justificativ prev. de art. 6 din Legea nr. 82/2001;

- cheltuieli aferente facturilor de întreținere și reparații mijloace de transport , dar nereflectate în cheltuielile de producție și circulație ale societății , și
- cheltuielile aferente facturilor prezentate în copie , care nu pot fi deductibile , documentul legal pentru înregistrarea cheltuielilor fiind „exemplarul original al facturii fiscale”.

Ceea ce invocă în apărare reclamanta este faptul că nu există prevedere legală pentru nedeductibilitatea sumelor contestate , invocând dispozițiile constituționale prev. de art. 139 al.1 potrivit cărora „ impozitele și taxele” se stabilesc numai prin lege.

În dovedirea celor anterior menționate , aceasta a solicitat o probă cu expertiză , probă care a fost admisă de instanță în vederea respectării dreptului de apărare al acesteia față de un act de impunere considerat nelegal.

Raportul de expertiză efectuat , precum și răspunsul la obiecțiunile nu vin să confirme cele invocate de reclamantă în acțiune , decât în mică parte , expertul limitându-se la întocmirea unui nou calcul pentru sumele contestate , fără a da un răspuns convingător față de problema nedeductibilității anterior menționată, referitoare , în general , la neregularități ale documentelor în baza cărora s-au calculat sumele contestate.

Pentru aceste considerente , instanța va reține doar în parte concluziile expertului , în măsura recunoașterii lor conform poziției exprimate de pârâtă la filele 222-227 dosar , constatând următoarele:

Conform art. 19 din OUG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată ,

”Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor , contribuabilii sunt obligați:

a.-să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoare adăugată;

b.-să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.[...]

Cu privire la „ întocmirea documentelor” , la art.25 pct. B, lit. B din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată , se precizează:

„b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoare adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora , iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoare adăugată mai mare de 20 milioane lei , să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoare adăugată a furnizorului sau a prestatorului;[...]

Din cele precizate mai sus , s-a reținut că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată , contestatoarea avea obligația legală de a solicita furnizorului „ documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate , , precum și de a „verifica întocmirea corectă a acestora”.

Potrivit pct. 10.6. lit."g" din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată:

„Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la :[...]”

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de la art. 25 lit. „B” din OUG și de HG nr. 831/1997, pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;”

iar art.7, anexa 1.B din HG nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora precizează:

„Înscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile”.

Prin pct. 119 din regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991, aprobat prin HG nr. 704/1993 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, se definește noțiunea de document justificativ, respectiv :

„Potrivit art.6 al. 2 din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regulă, următoarele elemente principale:

- a)-denumirea documentelor;
- b)-denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;
- c)-numărul și data întocmirii documentului;
- d)-menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);
- e)-conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;
- f)-datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;
- g)-numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;
- g)-alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Înscrierea datelor în documentele justificative și în registrele contabile se face manual sau cu mijloace de prelucrare automată, astfel încât acestea să fie lizibile, nefiind admise ștersături, răzături, modificări sau alte asemenea procedee, precum și lăsarea de spații libere între operațiunile înscrise în acestea”.

Având în vedere aceste prevederi legale și analizând documentele anexate la dosarul cauzei, s-a reținut faptul că facturile care au făcut obiectul

cauzei , nu îndeplineau toate cerințele legale pentru a fi considerate documente justificative , contestatoarea neputându-se apăra prin invocarea propriei culpe.

Așa fiind , instanța constată că prevederile legale menționate anterior , sunt aplicabile în speță , nefiind întemeiate motivele arătate de reclamantă prin contestație referitoare la omisiunea legiuitorului de a reglementa aceste situații.

Pentru aceste considerente , instanța va admite în parte contestația în măsura achiesării parțiale a pârâtei la concluziile expertului , înlăturând celelalte constatări din expertiză, întrucât contestatoarea nu a făcut dovada afirmațiilor sale potrivit disp. art. 1169 Cod civil.

Pentru aceste motive,

În numele legii ,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Admite în parte contestația formulată reclamanta de SC”

”SRL Botoșani , cu sediul în mun. Botoșani , nr. , jud. Botoșani , în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Județeană Botoșani , cu sediul în mun. Botoșani , Piața Revoluției nr. 5.

Anulează parțial Decizia nr. 32/2005 emisă de DGFP Botoșani și Dispoziția de impunere nr. a Activității de Control Fiscal Botoșani , în ce privește sumele :

- lei reprezentând TVA deductibil (de la lei TVA nedeductibil – la 65.840.449 lei) ;

- lei reprezentând cheltuieli deductibile (de la lei cheltuieli nedeductibile la lei).

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 12 mai 2006.

PRESEDINTE,

GREFIER,

pt.gr.Fetcu Ana-Maria aflată
în c.m.semnează prim grefier

Red.M.R.
Ex.4
Dact.M.N.
Data 29 mai 2006

